

[Addi Andersen]

ske flere regeringspartier. I den situation vil vi fastholde princippet om, at folketingsmedlemmer har krav på genopstilling og får deres sag prøvet over for vælgerne. Det har været en almindelig fremgangsmåde hos CD lige siden partiets start i 1973.

Vi mener, det er en demokratisk måde at gøre det på, og det er noget af det, vi vil bearbejde yderligere i lovforslaget, og som vi vil forsøge at få tilslutning til hos et flertal her i Folketinget.

Glønborg (KRF):

De to afsnit om brevstemmer og brug af tilforordnede vælgere synes ikke at rumme problemer, og Kristeligt Folkeparti kan også uden videre tilslutte sig disse afsnit.

Afsnittet om anmeldelse af nye partier har fremkaldt en overraskende kraftig reaktion fra forskellig side. Jeg er da helt enig i, at vi skal tænke os godt om, når vi ændrer reglerne for, hvordan vi får vores demokrati til at fungere. Vores demokrati er noget så værdifuldt, at vi endelig ikke må komme til at lave noget galt. Men det skal ikke afskære os fra at forbedre det værktøj, som demokratiet betjener sig af, og et af de vigtige værktøjer her er jo netop valgloven.

Vi har i Kristeligt Folkeparti også tænkt os godt om med hensyn til denne sag. Vi har erfaring for, hvordan man skal indsamle underskrifter for at blive opstillingsberettigede. Jeg har været med til det to gange, nemlig forud for valget i 1971, hvor vi første gang prøvede at komme ind, men hvor vi kom til at mangle 600 stemmer og derfor måtte på den en gang til, og forud for valget i 1973, hvor vi gik i gang igen.

Jeg kan oplyse, at det ikke var den vanskelige og umulige opgave, som nogle gerne vil gøre det til, at samle de ca. 20.000 underskrifter, der skal til. Nogle har sådan lidt drillende sagt – vel nok med rimelighed – til et parti, der er repræsenteret her med 4 mand og med stemmeafgivning på lige lidt over de to procent sidste gang: Jamen I kan jo risikere at skulle ud i det igen, så I må da være meget interesseret i, hvordan det går til. Dertil har jeg sagt: Nej, jeg tror nu ikke, vi skal ud i det igen. Men skulle vi, vil jeg sige, at den ændring, som er foreslået her, ikke ville volde os problemer. Jeg synes, det væsentlige er, at vi holder fast i grundlovens princip om, at den enkelte jo faktisk kan stille op til valg.

Vi ved godt, at det ikke har givet praktiske resultater i mange år. Derfor har vi jo også i praksis lavet partiordningen, og den meget demokratiske ordning, vi har i Danmark med et stort antal tillægsmandater, er noget af det virkelig værdifulde i vores valglov, fordi det giver os, der ikke har de store mængder vælgere bag os, men som repræsenterer en kraftig politisk meningstilkendegivelse, en mulighed.

Antallet af anmeldere er blevet fastsat til disse ca. 20.000, svarende til et folketingsmedlems gennemsnitstal fra sidste valg, og det synes vi er meget rimeligt.

Så kan man sige, at vi har haft det problem, at der er kommet temmelig mange partier frem, hvoraf nogle har vist sig at have meget lille tilslutning i praksis, og det vil man derfor prøve at gøre noget ved.

Jeg vil her ikke undlade at gøre opmærksom på en holdning, som jeg mødte flere gange, da jeg var ude at samle anmeldere ind i 1971 og 1973. Det var hos mennesker, som klart tilkendegav over for mig, at de havde tilhørsforhold til et andet parti, som de også agtede at stemme på ved valget, men så sagde de: Vi synes, I har lagt en politisk idé frem, som vi gerne vil have prøvet af, og derfor synes vi, det skal være jeres demokratiske ret at få lov til at deltage i valgkampen, så du får en anmeldelse af mig, men det er ingen garanti for en stemme.

Den holdning kan vi jo aldrig forhindre mennesker i at have – heller ikke ved den ordning, der er foreslået her – og det synes jeg heller ikke vi skal, for jeg synes, det er et reelt standpunkt at have.

Jeg har også hørt dem, der har sagt: Jo, lad os endelig få godkendt så mange små partier på venstrefløjen som overhovedet muligt, så de rigtig kan kriges og spille stemmerne på ingen-ting, for på den måde kan vi splitte hele venstrefløjen ad. Den holdning har man da også lov til at have, og så længe der er så mange partier, som ikke kan blive enige om at slå sig sammen i ét, må de finde sig i, at det går sådan til. Det er heller ikke vores problem i Kristeligt Folkeparti.

Jeg ser det sådan, at hensigten med dette forslag er at få folk til at tænke sig ordentligt og grundigt om, inden de bruger deres anmeldelse, sådan at den virkelig får betydning, og jeg synes bare, det er godt, at man får folk til at tænke sig godt og grundigt om, når de anmeld-